

Arrest

nr. 299 785 van 10 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. TULKENS
Nerviërsstraat 23/5
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. TULKENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 7 oktober 2015 en heeft een eerste maal een verzoek om internationale bescherming ingediend op 8 oktober 2015. Op 24 juni 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.2. Op 6 april 2017 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 28 april 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.3. Op 6 juni 2017 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 29 juni 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.4. Op 1 september 2017 diende verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek besloot de commissaris-generaal op 13 oktober 2017 tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.5. Nadat verzoeker na een verblijf in Frankrijk terugkeerde naar België, waar hij aankwam op 14 december 2018, diende hij op 20 maart 2019 een vijfde verzoek om internationale bescherming in, samen met zijn broer A. H.. Op 31 juli 2019 besloot de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek. Deze beslissing werd in beroep door de Raad bevestigd in arrest nr. X van 18 december 2019. Verzoeker ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing.

1.6. Op 7 september 2020 diende verzoeker een zesde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek werd hij uitgenodigd om zich op 15 januari 2021 aan te bieden op de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar verzoeker geen gevolg gaf aan deze oproep, werd hij geacht afstand te hebben gedaan van zijn zesde verzoek om internationale bescherming.

1.7. Op 27 april 2021 diende verzoeker een zevende verzoek om internationale bescherming in. In dit kader besloot de commissaris-generaal op 15 juli 2021 tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.8. Op 18 augustus 2021 diende verzoeker een achtste verzoek om internationale bescherming in. Op 22 december 2022 besloot de commissaris-generaal andermaal tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.9. Op 10 januari 2023 diende verzoeker zijn negende verzoek om internationale bescherming in.

Nadat een vragenlijst werd opgesteld en ondertekend op 3 maart 2023, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 7 maart 2023 overgemaakt aan het CGVS.

De commissaris-generaal besloot op 27 juli 2023 tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers huidig, negende verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 28 juli 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Uw ouders zijn beiden geboren in Afghanistan. U bent geboren en opgegroeid in het Iraanse Shiraz. U bent Fars van etnische origine en een aanhanger van de soennitische geloofsleer.

U verliet Iran omdat u er geen documenten kreeg en er bijgevolg geen rechten had. U gaf aan dat u er niet kon werken noch dat u er naar school kon gaan. U verliet Iran begin september 2015. U kwam op 7 oktober 2015 aan in België en diende op 8 oktober 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 24 juni 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen geloof gehecht aan uw beweerde afkomst uit Afghanistan noch aan uw beweerde verblijf als Afghaans vluchteling in Iran. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U verliet België niet na deze beslissing. Op 6 april 2017 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. In uw tweede verzoek hield u vast aan uw oorspronkelijke verklaringen. Ter staving hiervan legde u voorts voor: een kopie van de verblijfskaart van uw moeder; een kopie van de arbeidskaart van uw vader; en drie foto's waarop uw vader, broer en zus te zien zijn. Op 28 april 2017 werd door het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen, daar er geen geloofwaardige elementen voorhanden waren die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kwam. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U verliet hierna België niet. Op 6 juni 2017 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in. In uw derde verzoek verwees u opnieuw naar uw oorspronkelijke verklaringen. U vreesde in Iran te

worden gearresteerd of gedood omdat u er geen verblijfsdocumenten had en u er vreesde te worden beschuldigd van spionage omdat u het land verliet. U gaf aan te beschikken over een foto om de familieband tussen u en de personen waarvan u in uw tweede verzoek documenten voorlegde, aan te tonen. Op 29 juni 2017 werd door het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U bleef in België en diende op 1 september 2017 een vierde verzoek om internationale bescherming in. In uw vierde verzoek hield u wederom vast aan uw oorspronkelijke verklaringen. U legde voorts tien foto's neer van uw familie en van de 'taskara' van uw vader. Op 13 oktober 2017 werd door het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen.

Na deze beslissing vertrok u naar Frankrijk, waar u eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. Drie tot vier maanden later oordeelden de Franse autoriteiten in het kader van de Dublinverordening dat België verantwoordelijk was voor uw verzoek om internationale bescherming. Daarop keerde u terug naar België, waar u op 14 december 2018 aankwam.

Op 20 maart 2019 diende u vervolgens een vijfde verzoek om internationale bescherming in. In uw vijfde verzoek hield u betreffende uw asielmotieven wederom vast aan uw eerdere verklaringen. U merkte voorts op dat u uw broer A.(...) H.(...) (CG xxx; OV xxx) bij toeval tegen het lijf liep in Antwerpen nadat jullie beiden een negatieve beslissing hadden gekregen. Jullie wendden zich samen tot jullie advocaat, waarna jullie besloten om samen een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen. U voegde voorts toe dat u niet naar Afghanistan kon terugkeren omdat u het nooit hebt gezien en omdat er oorlog is. Uw advocaat verkreeg voorts een attest bij het UNHCR waarin verklaard werd dat de gegevens van A.(...) werden teruggevonden in een databank van de Iraanse overheid met geregistreerde Afghaanse vluchtelingen. U legde dit schrijven eveneens voor. Op 31 juli 2019 werd door het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen. U slaagde er immers niet in om de vastgestelde ongeloofwaardigheid met betrekking tot uw Afghaanse origine en uw verklaringen inzake uw levensomstandigheden en verblijfsstatus in Iran te herstellen. Inzake het op de proppen komen met uw eveneens in België verblijvende broer A.(...) werd geoordeeld dat uw en A.(...)s verklaringen inzake jullie hereniging niet overeenstemden. Nog werd in het dossier van A.(...) wat dit betreft opgemerkt dat hij geen zicht bood op waar en in welke omstandigheden zijn familiaal netwerk zich bevond. Betreffende de aan uw raadsman gerichte brief van het UNHCR ivm. A.(...) werd voorts opgemerkt dat uit het document niet kon worden afgeleid op basis van welke gegevens de inlichtingen werden ingewonnen en of deze gegevens betrouwbaar en waarachtig waren. Eveneens diende gewezen op het gegeven dat corruptie alomtegenwoordig is zowel in Iran als in Afghanistan, en dit bij zowel de administratie, politie als justitie. U stelde beroep in tegen deze beslissing. Op 18 december 2019 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS volledig. U diende geen cassatieberoep in tegen deze beslissing.

U verliet België niet na deze beslissing. Op 7 september 2020 diende u een zesde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw zesde verzoek werd u door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uitgenodigd om zich op 15 januari 2021 aan te bieden. Daar u geen gevolg gaf aan deze oproep, werd u geacht afstand te hebben gedaan van uw zesde verzoek om internationale bescherming.

U bleef vervolgens in België. U diende op 27 april 2021 een zevende verzoek om internationale bescherming in. U verwees opnieuw naar uw broer A.(...), stelde dat jullie samenwoonden en dat A.(...) ook al meerdere verzoeken om internationale bescherming in België indiende. Ook hield u vast aan uw verklaringen inzake uw Afghaanse nationaliteit en uw geboorte en leven in het Iraanse Shiraz als Afghaanse vluchteling. U voegde hieraan toe dat uw familie in Iran u vertelde dat de inflatie was gestegen en dat de Afghanen er respectloos en onmenselijk werden behandeld. Betreffende uw vrees ten aanzien van Afghanistan hield u vast aan uw verklaringen dat u nooit in Afghanistan bent geweest en stelde u voorts dat de taliban er vochten en er gruwelijkheden en aanslagen pleegden, hetgeen u bang maakte. Voorts gaf u aan dat u last had van stress, depressie en ongemak omdat u al lang (illegaal) in België verbleef. Nog merkte u op dat u al vijf jaar in België woonde en vroeg u om een positieve beslissing te nemen in uw dossier zodat u in België (legaal) kon studeren en werken. Ter staving van uw zevende verzoek legde u het volgende document neer: een bevestigingsbrief van de Iraanse (lokale) autoriteiten inzake uw en uw families verblijf als Afghaanse vluchtelingen in Iran; alsook negen foto's van 'amayesh'-kaarten van uw familieleden. Op 15 juli 2021 werd uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 18 augustus 2021 verzocht u een achtste keer om internationale bescherming. U bleef vasthouden aan uw verklaringen over uw voorgehouden nationaliteit en uw verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran. In geval van terugkeer naar Iran vreesde u teruggeleid te worden naar Afghanistan. U herhaalde dat u niemand had in Afghanistan en verwees naar de algemene veiligheidssituatie. U stelde voorts dat uw ouders gezondheidsproblemen hadden gekregen omwille van uw levensomstandigheden in België. U had financiële problemen, u had geen woning en kon hier niet studeren. Zelf kampte u met stress en

een hoge bloeddruk. U legde geen bijkomende documenten voor. Op 22 december 2022 besloot het CGVS andermaal tot de nietontvankelijkheid van uw achtste verzoek. U ging hiertegen niet in beroep. U verliet het Belgisch grondgebied niet en verzocht op 10 januari 2023 een negende keer om internationale bescherming. Thans stelt u dat u over documenten beschikt die aantonen dat u wel in Iran heeft gewoond en dat uw familie daar nog woont. Op aangeven van de smokkelaar die u naar België bracht zou u hebben gelogen en hebben verzwegen dat u hier ook een oom langs vaderskant heeft, nl. M.(...) H.(...) Z.(...), die wel over een verblijfsvergunning beschikt. U wilt aantonen dat u een Afghaan bent, net zoals uw oom. Uw verblijfsvergunning voor Iran is intussen vervallen, waardoor u naar Afghanistan zal worden gestuurd, waar u nog nooit bent geweest, noch enige verblijfplaats hebt. Ter staving van uw verzoek legt u volgende stukken neer: een brief van uw oom die getuigt dat u familie bent en aldus ook een Afghaan bent, alsook een 'chat'-gesprek met uw broer in Iran, wat moet aantonen dat uw familie daar nog woont maar ook, als Afghaanse vluchtelingen, te lijden hebben onder de mentaliteit van de Iraniërs naar hen toe.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweringen omtrent uw Afghaanse origine en de bewering dat u uw hele leven als zoon van Afghaanse vluchtelingen in Iran heeft geleefd. Uw tweede, derde en vierde verzoek waarin u vasthield aan uw verklaringen over uw Afghaanse nationaliteit en uw verblijf als Afghaans vluchteling in Iran werden niet in overweging genomen. U stelde geen beroep in tegen deze beslissingen. Wel stelde u in het kader van uw afgewezen vijfde verzoek, waarin u vasthield aan uw eerdere verklaringen, een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In het arrest van de RvV in het kader van dit beroep werd de beoordeling van het CGVS evenwel volledig gevolgd. U diende geen cassatieberoep in. Uw zesde verzoek werd door de DVZ afgesloten omdat u zich niet had aangemeld voor het onderhoud en dus geacht werd afstand te hebben gedaan van dat verzoek. Aan uw zevende en achtste verzoek werd evenmin een gunstig gevolg gegeven. U diende hierna geen beroep in.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

U brengt in het kader van uw huidig verzoek geen nieuwe elementen aan die de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht kunnen stellen. U verwijst opnieuw naar uw eerdere verklaringen betreffende uw voorgehouden nationaliteit, uw verblijf als Afghaans vluchteling in Iran, het feit dat u nooit in Afghanistan bent geweest en er geen verblijfplaats heeft. Uw familie woont momenteel nog steeds in Iran, waar ze te lijden hebben onder de houding van de Iraniërs ten aanzien van Afghaanse vluchtelingen (Zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek, dd. 3 maart 2023, vragen 17-19-20). Het gegeven

dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden kan geenszins leiden tot een andersluidende appreciatie van uw asielverzoek.

U zegt momenteel over twee bijkomende documenten te beschikken die uw Afghaanse achtergrond en verblijf in Iran moeten aantonen.

Ten eerste betreft het een verklaring van uw oom (langs vaderskant) die hier in België legaal verblijft en van wie is vastgesteld dat hij dat hij wel degelijk een Afghaan is. Uw oom, M.(...) H.(...) Z.(...), stelt in zijn schrijven, nl. een 'verklaring op eer' dd. 28 februari 2023, dat hij uw oom is en dat jullie allemaal over de Afghaanse nationaliteit beschikken. Vooreerst is het merkwaardig dat deze persoon zich voorstelt als uw oom langs moederskant, terwijl u zelf stelt dat hij uw oom langs vaderskant is (Zie DVZ, Verklaring Volgend Verzoek, dd. 3 maart 2023, vragen 17-19). Los hiervan, betreffen zijn verklaringen een volledig getypt document, dat door eender wie kan zijn opgesteld en geenszins aantoon dat de opsteller van de brief wel degelijk een rechtstreeks familielid van u is. Het document omvat verder geen enkel identiteitsdocument of enig ander begin van bewijs betreffende de identiteit van de opsteller of diens in België verworven verblijfsdocumenten. Het voorgelegde stuk heeft dan ook geen bewijswaarde en kan geenszins overtuigen van uw nationaliteit en verblijf in Iran als Afghaans vluchteling. Daarenboven dringt de vraag zich op waarom u dan tot uw huidig, negende verzoek, heeft gewacht om aan te geven dat uw oom (samen met zijn gezin) in België verblijft en hier als Afghaan wel verblijfsdocumenten heeft bekomen. Dat u dit op aanraden van de mensensmokkelaar heeft achterwege gehouden, is een verklaring die absoluut niet kan worden gevolgd. Er is immers geen enkele reden te bedenken waarom u die familielink zou hebben achtergehouden en wat u dat als voordeel zou kunnen hebben opgeleverd. Er kan absoluut niet worden ingezien waarom u uw familieleden, indien dit werkelijk familie van u betreft, onvermeld zou laten, al zeker wanneer u van oordeel bent dat zij in uw voordeel kunnen getuigen inzake uw nationaliteit en verblijfplaats in Iran. Dat u dan pas talrijke jaren en vele verzoeken later op de proppen komt met de verklaring dat u hier een zogenaamde oom heeft, die mede in uw voordeel kan getuigen, kan helemaal niet worden gevolgd en doet andermaal twijfels rijzen bij uw oprechtheid ter zake.

Ten tweede legt u een (geschreven) chat-conversatie met uw broer neer, wat zou moeten aantonen dat uw familie nog in Iran vertoeft en het er moeilijk heeft als Afghaans vluchtelingen. De bewijswaarde van dergelijke chatberichten is eveneens zeer beperkt tot nihil. Een dergelijke conversatie kan heel makkelijk worden opgesteld en zelfs gemanipuleerd, én de erin geopperde elementen kunnen evenmin worden geverifieerd. Aan de chat werden eveneens enkele foto's toegevoegd. Wie deze personen zijn, is onduidelijk. Zelfs indien dit uw familie betreft, is niet duidelijk waar, wanneer en/of in welke omstandigheden die foto's werden genomen. Op één van de foto's staat Shiraz genoteerd, maar geenszins kan met zekerheid worden vastgesteld dat die foto's ook effectief in het Iraanse Shiraz werden genomen, en zo ja, dat dit een bewijs zou zijn voor uw verklaring dat jullie allemaal Afghanen zijn, die als vluchteling in Iran leven/hebben geleefd.

De door u neergelegde stukken kunnen niet worden aanzien als bewijs van uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit en/of uw beweerde verblijf in Iran als Afghaans vluchteling.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3, 48/4, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn Afghaanse herkomst, zijn verblijf als Afghaans vluchteling in Iran en zijn familiaal netwerk aldaar en verwijst naar zijn vrees om vanuit Iran uitgewezen te worden naar Afghanistan, waar de politieke situatie onhoudbaar is. Hoe dan ook meent verzoeker niet naar Iran te kunnen terugkeren omwille van zijn langdurig verblijf in het Westen.

Verzoeker verwijst voorts naar zijn broer en overige familieleden in België, verwijst naar het beroep inzake van het verzoek om internationale bescherming van zijn broer A. H. en herneemt de stukken die hij voorlegde op de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker merkt op dat hij en zijn broer en hun oom M. H. Z. een DNA-onderzoek lieten doen bij het UZ Gent op 29 juni 2023, maar dat zij nog enkele maanden moeten wachten op de resultaten daarvan.

Verzoeker vraagt om zijn beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift volgend stavingstuk: een bewijs van afspraak bij het UZ Gent op 29 juni 2023 (stuk 2).

2.2.2. Op 19 december 2023 laat verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 10) geworden met volgende bijkomende documenten:

- een rapport van een DNA-onderzoek *d.d.* 26 oktober 2023 (stuk 1);
- een verklaring op eer van H. Z. S. M. *d.d.* 28 februari 2023 (stuk 2);
- een kopie van identiteitskaart van H. Z. S. M. (stuk 3.1.);
- een kopie van identiteitskaart van Sa. H. (stuk 3.2.);
- een kopie van identiteitskaart van H. M. A. (stuk 3.3.);
- een verklaring van het CAW *d.d.* 14 december 2023 (stuk 4.1.);
- een e-mail van het CAW *d.d.* 9 november 2023 (stuk 4.2.);
- een verslag van psychiater van 13 augustus 2021 en een ongedateerd verslag van psychotherapeut (stuk 5.1.);
- medische stukken van 18 augustus 2021, 21 september 2021 en 3 november 2021 (stuk 5.2.).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde

schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. Vooreerst dient erop gewezen dat verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming indiende op 8 oktober 2015. Op 24 juni 2016 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde Afghaanse nationaliteit en evenmin aan zijn beweerde verblijf als Afghaans vluchteling in Iran. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België te verlaten diende verzoeker op 6 april 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker hield daarbij vast aan zijn oorspronkelijke verklaringen en legde bijkomende stukken (verblijfskaart moeder, arbeidskaart vader en drie foto's) neer. Op 28 april 2017 werd in dit verband door de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen vermits verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking kwam. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 6 juni 2017 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker verwees daarbij opnieuw naar zijn oorspronkelijke verklaringen en betoogde dat hij bij een terugkeer naar Iran vreesde te worden gearresteerd of gedood omdat hij er geen verblijfsdocumenten had en omdat hij vreesde beschuldigd te worden van spionage nadat hij het land verliet. Op 29 juni 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen vermits verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking kwam. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 1 september 2017 diende verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker hield wederom vast aan zijn oorspronkelijke verklaringen. In het kader van dit verzoek besloot de commissaris-generaal op 13 oktober 2017 tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Nadat verzoeker na een verblijf in Frankrijk in het kader van een Dublinoverdracht terugkeerde naar België, waar hij aankwam op 14 december 2018, diende hij op 20 maart 2019 een vijfde verzoek om internationale bescherming in, samen met zijn broer A. H.. In het kader van dit volgend verzoek houdt verzoeker wederom vast aan zijn oorspronkelijke verklaringen. Verder voegt hij toe dat hij bij toeval zijn broer A. H. tegen het lijf liep en zij vervolgens samen een verzoek om internationale bescherming indienden. Verzoekers advocaat verkreeg een UNHCR-attest waarin verklaard werd dat de gegevens van A. H. werden teruggevonden in een databank van de Iraanse overheid met geregistreerde Afghaanse vluchtelingen. Op 31 juli 2019 besloot de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek omdat verzoeker er niet in slaagde om de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden Afghaanse herkomst en levensomstandigheden en verblijfsstatus in Iran te herstellen, te meer daar de verklaringen van verzoeker en zijn broer over hun hereniging niet overeenstemmen en het UNHCR-attest deze vaststellingen niet kon ombuigen. Deze beslissing werd in beroep door de Raad bevestigd in arrest nr. 230 522 van 18 december 2019. Verzoeker ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing.

Op 7 september 2020 diende verzoeker een zesde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek werd hij uitgenodigd om zich op 15 januari 2021 aan te bieden op de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar verzoeker geen gevolg gaf aan deze oproep, werd hij geacht afstand te hebben gedaan van zijn zesde verzoek om internationale bescherming.

Op 27 april 2021 diende verzoeker een zevende verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker verwees hierbij opnieuw naar zijn broer A. en hield vast aan zijn verklaringen aangaande zijn Afghaanse nationaliteit en verblijf in Iran. Hij voegde hieraan toe dat zijn familie in Iran hem vertelde dat de inflatie was gestegen en Afghanen er respectloos en onmenselijk behandeld werden. Aangaande zijn vrees ten aanzien van Afghanistan hield hij vast aan zijn verklaringen dat hij nooit in Afghanistan is geweest en dat hij de veiligheidssituatie aldaar vreesde. Daarnaast verwees verzoeker naar het feit dat hij last had van stress, depressie en ongemak. Verzoeker legde tevens nieuwe documenten voor (bevestigingsbrief Iraanse autoriteiten, foto's van amayeshkaarten). In dit kader besloot de commissaris-generaal op 15 juli 2021 tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 18 augustus 2021 diende verzoeker een achtste verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker hernam in dit kader zijn oorspronkelijke verklaringen en voegde toe dat zijn ouders gezondheidsproblemen hadden gekregen omwille van zijn levensomstandigheden in België, dat hij

kamp te met financiële en fysieke en mentale problemen. Op 22 december 2022 besloot de commissaris-generaal andermaal tot de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot de eerdere verzoek(en) om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

De bevoegdheid van de Raad is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in het negende verzoek om internationale bescherming aangehaalde nieuwe elementen.

2.3.4. In het kader van het huidig negende verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker opnieuw vasthoudt aan zijn Afghaanse nationaliteit en zijn verblijf als Afghaans vluchteling in Iran. Verder herneemt verzoeker dat hij niet naar Iran kan terugkeren omdat hij geen verblijfsvergunning heeft en hij vreest meteen teruggestuurd te worden naar Afghanistan. Met betrekking tot Afghanistan merkt verzoeker op dat hij er nooit is geweest en dat het voor hem dus onmogelijk is om daarheen te gaan (administratief dossier, verklaring volgend verzoek d.d. 3 maart 2023, vragen 5, 6, 17 en 20).

Ter staving van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker een reeks screenshots neer van een WhatsApp-gesprek met zijn broer Na. en een kopie van een verklaring op eer van zijn maternale oom die in België verblijft (administratief dossier, map 'Documenten'). Verzoeker geeft aan dat hij deze documenten niet eerder heeft neergelegd op aanraden van de smokkelaar.

2.3.5. Verzoekers huidig negende verzoek om internationale bescherming wordt in de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen:

(i) in het kader van verzoekers voorgaande verzoeken om internationale bescherming werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan zijn voorgehouden levensomstandigheden in Iran als Afghaans vluchteling en dat hij geen zicht bood op waar en in welke omstandigheden zijn familiaal netwerk zich bevond; tegen de beslissingen in het kader van verzoekers voorgaande verzoeken rusten verzoeker geen beroepsmogelijkheden zodat de beoordeling ervan vaststaat behoudens er voor wat verzoeker betreft een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is;

(ii) verzoeker bracht geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt nu:

(a) het afleggen van louter bijkomende verklaringen die volledig in het verlengde liggen van iets dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden kan geenszins leiden tot een andersluidende appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming,

(b) met betrekking tot de verklaring van zijn oom moet worden vastgesteld dat (1) het merkwaardig is dat deze persoon zichzelf voorstelt als zijn oom langs moederszijde, terwijl verzoeker verklaart dat het zijn oom langs vaderszijde is, (2) het een volledig getypt document betreft dat door eender wie kan zijn opgesteld en geenszins aantoont dat de opsteller van de brief wel degelijk een rechtstreeks familielid is, te meer daar er geen enkel identiteitsdocument of enig ander begin van bewijs betreffende de identiteit van de opsteller of diens in België verworven verblijfsdocumenten wordt toegevoegd, (3) het niet aannemelijk is dat verzoeker het bestaan van deze oom heeft achtergehouden tot zijn negende verzoek om internationale bescherming op aanraden van de smokkelaar,

(c) aangaande de chatconversatie met verzoekers broer moet worden opgemerkt dat (1) de bewijswaarde ervan zeer beperkt is aangezien dergelijke conversatie eenvoudig kan worden opgesteld en gemanipuleerd en de erin geopperde elementen evenmin kunnen worden geverifieerd, (2) de foto's die aan de chat werden toegevoegd evenmin een bewijs vormen voor verzoekers Afghaanse nationaliteit en verblijf in Iran vermits het onduidelijk is welke personen erop staan afgebeeld en zelfs mocht dit verzoekers familie zijn, niet duidelijk is waar, wanneer en/of in welke omstandigheden deze foto's werden genomen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich met betrekking tot zijn huidig, voorliggend verzoek louter beperkt tot het vasthouden aan zijn Afghaanse nationaliteit en zijn verblijf als Afghaans vluchteling in Iran. Daarnaast herneemt verzoeker zijn vrees om terug te keren naar Iran omdat hij niet over een verblijfsvergunning beschikt en geeft hij aan dat zijn familie thans nog steeds in Iran woont waar ze te lijden hebben onder de houding van Iraniërs ten aanzien van Afghaanse vluchtelingen (administratief dossier, verklaring volgend verzoek *d.d.* 3 maart 2023, vragen 17, 19 en 20). In zijn verzoekschrift voegt verzoeker nog toe dat het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar Iran omwille van zijn langdurig verblijf in het Westen en dat het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar Afghanistan omwille van de politieke situatie aldaar. Het louter verwijzen naar elementen die in het verleden niet geloofwaardig werden bevonden, dan wel verklaringen af te leggen die in het verlengde liggen van iets dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden, volstaan echter niet om de vroegere geloofwaardigheidsbeoordeling om te buigen.

Verzoeker legt evenwel twee nieuwe documenten voor in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, map ‘Documenten’). Met name een screenshot van een chatbericht met verzoekers voorgehouden broer en een verklaring van verzoekers voorgehouden maternale oom H. S. M., waaruit blijkt dat ook andere familieleden en verwanten van verzoeker en zijn broer A. H. in België verblijven. In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij wat betreft de bezwaren van de CG in deze verwijst naar de uiteenzetting in het verzoekschrift van zijn broer A. H. Bij aanvullende nota brengt verzoeker tevens een rapport van een DNA-onderzoek *d.d.* 26 oktober 2023

(stuk 1) bij; opnieuw de verklaring op eer van H. Z. S. M. d.d. 28 februari 2023 (stuk 2); een kopie van identiteitskaart van H. Z. S. M. (stuk 3.1.); een kopie van identiteitskaart van Sa. H. (stuk 3.2.); een kopie van identiteitskaart van H. M. A. (stuk 3.3.); een verklaring van het CAW d.d. 14 december 2023 (stuk 4.1.); een e-mail van het CAW d.d. 9 november 2023 (stuk 4.2.); een verslag van psychiater van 13 augustus 2021 en een ongedateerd verslag van psychotherapeut (stuk 5.1.); medische stukken van 18 augustus 2021, 21 september 2021 en 3 november 2021 (stuk 5.2.).

De Raad benadrukt dat in zijn arrest nr. 299 784 van 10 januari 2024 in hoofde van verzoekers broer A. H. – die dezelfde documenten voorlegde – werd geoordeeld als volgt:

“2.3.8. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich met betrekking tot zijn huidig, voorliggend verzoek louter beperkt tot het vasthouden aan zijn Afghaanse nationaliteit en zijn verblijf als Afghaans vluchteling in Iran. Hij verwijst in zijn verzoekschrift naar de diverse stukken, waaronder een UNHCR-atteest, dat hij heeft voorgelegd in het kader van zijn voorgaande verzoeken. Verzoeker geeft ook uitdrukkelijk aan tijdens zijn verklaring volgend verzoek op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij op basis van dezelfde problemen als zijn voorgaande verzoeken een verzoek om internationale bescherming indient (administratief dossier, verklaring volgend verzoek d.d. 18 april 2023, vraag 17). Het louter verwijzen naar elementen die in het verleden niet geloofwaardig werden bevonden, volstaat echter niet om de vroegere geloofwaardigheidsbeoordeling om te buigen.

Verzoeker legt evenwel twee nieuwe documenten voor in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, map ‘Documenten’). Met name een screenshot van een WhatsApp-gesprek met verzoekers voorgehouden broer Na. en een verklaring van verzoekers voorgehouden maternale oom van 28 februari 2023. Bij aanvullende nota brengt verzoeker tevens een rapport van een DNA-onderzoek d.d. 26 oktober 2023 (stuk 1) bij; opnieuw de verklaring op eer van H. Z. S. M. d.d. 28 februari 2023 (stuk 2); een kopie van identiteitskaart van H. Z. S. M. (stuk 3.1.); een kopie van identiteitskaart van Sa. H. (stuk 3.2.); een kopie van identiteitskaart van H. M. A. (stuk 3.3.); een verklaring van het CAW d.d. 14 december 2023 (stuk 4.1.); een e-mail van het CAW d.d. 9 november 2023 (stuk 4.2.); een verslag van psychiater van 13 augustus 2021 en een ongedateerd verslag van psychotherapeut (stuk 5.1.); medische stukken van 18 augustus 2021, 21 september 2021 en 3 november 2021 (stuk 5.2.).

In zoverre verzoeker benadrukt dat hij de nieuwe verklaringen en bewijzen niet eerder heeft ingediend omdat dit eerder werd afgeraden door de smokkelaar die hem heeft geholpen bij zijn vlucht en hij zich onder druk gezet voelde door zijn familieleden in België om hun familiale band te verzwijgen, stelt de Raad met de commissaris-generaal vast dat deze uitleg niet kan overtuigen. Vooreerst dient te worden gewezen op de in verzoekers voorgaande verzoeken gedane vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn familiaal netwerk. Verder kan niet worden ingezien waarom verzoekers familieleden, indien zij werkelijk familie zouden zijn, verzoekers kansen op een beschermingsstatus jarenlang zouden proberen te boycotten door te verhinderen dat de verwantschapsband aan het licht kwam. Daarnaast merkt de commissaris-generaal aangaande de verklaring van verzoekers voorgehouden maternale oom te dezen nog pertinent op als volgt: “Uit de vaststelling dat u deze verklaring op eer van 28 februari 2023 niet eens in uw bezit had toen u op 10 januari 2023 uw verzoek indiende, kan worden aangenomen dat u in eerste instantie een verzoek zonder enige substantie indiende, en pas nadien iemand aanzette om deze te steunen middels dit attest zonder enige inherente bewijskracht. Uit dit stuk kan dan ook niet blijken dat u werkelijk familie bent van de vernoemde personen of dat u Afghaan bent.”

Verzoeker beargumenteert in het verzoekschrift dat het gegeven dat hij het document van zijn oom niet in zijn bezit had op het ogenblik van het indienen van zijn verzoek, niet automatisch betekent dat het attest geen inherente bewijskracht heeft en hekelt dat de commissaris-generaal niet inhoudelijk ingaat op de verklaring, noch het dossier van de genoemde personen heeft onderzocht. De Raad stelt vast dat verzoeker zich met dit betoog in wezen beperkt tot het louter minimaliseren, bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen. De Raad benadrukt in dit kader nog dat er slechts sprake is van een onderzoeksplicht in hoofde van de asielinstanties in zoverre de verzoeker om internationale bescherming verifieerbare elementen heeft

aangebracht waarvan redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de verzoeker bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te verkrijgen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen

Waar verzoeker in het verzoekschrift voorts aanvoert dat de verklaringen van H. Z. S. M. (administratief dossier, map 'Documenten', verzoekschrift en aanvullende nota d.d. 19 december 2023, stuk 2) zeer gedetailleerd zijn en dat hierin al de rest van de familieleden worden opgesomd, benadrukt de Raad dat de volledig uitgetypte verklaring duidelijk ten behoeve van verzoeker werd opgesteld en aldus een gesolliciteerd karakter vertoont. Verzoeker brengt thans evenwel de kopie van identiteitskaart van H. Z. S. M. (stuk 3.1.) aan waaruit blijkt dat hij als een Afghaanse onderdaan een verblijfstitel heeft in België met een onbeperkte toegang tot de arbeidsmarkt, alsook brengt verzoeker de resultaten van een DNA-onderzoek bij van 26 oktober 2023 (aanvullende nota d.d. 19 december 2023, stuk 1) waaruit blijkt dat verzoeker (A. H.) en N. H. eerste graad verwant zijn en dat verzoeker en zijn broer met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid tweede graad verwant zijn met H. Z. S. M.

Hoewel uit het DNA-onderzoek aldus kan blijken dat verzoeker en zijn broer verwant zijn met H. Z. S. M., die in België gekend is als Afghaanse onderdaan, merkt de Raad op dat uit voorgaande enkel de familieband met H. Z. S. M. kan blijken doch dat deze stukken geenszins uitsluitel bieden over de nationaliteit van verzoeker. Ook de kopie van de identiteitskaart van Sa. H. (aanvullende nota d.d. 19 december 2023, stuk 3.2.) en de kopie van identiteitskaart van H. M. A. (stuk 3.3.), waaruit blijkt dat deze personen in België erkend zijn als vluchteling en de verklaring van het CAW d.d. 14 december 2023 (stuk 4.1.) waarin wordt gemeld dat verzoeker en zijn broer regelmatig contact hebben met voormelde personen, vermogen evenmin zicht te bieden op verzoekers daadwerkelijke nationaliteit en tonen deze niet aan. Het is in dit verband overigens opvallend dat in het e-mailbericht van een medewerker van het CAW d.d. 9 november 2023 (stuk 4.2.) wordt gesproken over verschillende contacten met familieleden in Iran en wordt opgemerkt: "Ik kan vaststellen dat het effectief over afkomstig zijn uit Iran gaat.", hetgeen aldus allerm minst een indicatie kan vormen voor de voorgehouden Afghaanse nationaliteit van verzoeker.

Met betrekking tot het screenshot van een WhatsApp-gesprek met verzoekers voorgehouden broer Na. considereert de commissaris-generaal voorts op goede gronden:

"Het bovenstaande gaat eveneens op voor de door u neergelegde reeks van screenshots van een ongedateerd gesprek op Whatsapp. Dit zou aantonen dat de situatie voor uw familie in Iran zeer hard is en dat er in Iran discriminatie tegen Afghanen is. Dit stuk kan op geen enkele wijze afbreuk doen aan de essentie van de vorige beoordelingen van uw verzoeken. Een dergelijke communicatie met Whatsapp kan simpelweg in scene worden gezet. De vaststelling dat u de persoon waarmee u communiceerde ostentatief "Broer Na.(...)" noemt, bewijst noch dat hij uw broer is noch dat hij Afghaan is. Ook uit de in de conversatie opgenomen foto's kan noch een familieband noch een nationaliteit worden afgeleid. Of er in Iran discriminatie tegen Afghanen is, is niet relevant in deze zaak, gezien u niet aannemelijk maakt Afghaan te zijn."

Verzoeker beargumenteert dat deze screenshot de situatie van zijn familie in Iran schetst en aantoont dat hij contact met hen heeft. Hij meent dat de commissaris-generaal onterecht twijfels heeft over de authenticiteit van de berichten, daar dit modern communicatiemiddel vaak gebruikt wordt om contacten te onderhouden. Verzoeker vervolgt dat uit het gesprek met zijn broer Na. inderdaad geen sluitend bewijs van verwantschap kan worden afgeleid, maar dat het kan bijdragen aan het totaalbeeld van de zaak en zijn geloofwaardigheid kan ondersteunen. Tot slot wijst verzoeker erop dat uit het gesprek tevens de moeilijke situatie en discriminatie van Afghanen in Iran blijkt. De Raad onderstreept dat verzoeker met dit uitgebreid betoog in wezen niet verder komt dan het volharden in eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal."

Verzoeker bemerkt in het voorliggend verzoekschrift dat de stukken overeenkomen met de verklaringen van hemzelf en zijn broer, dat zij mogelijk op zich niet volstaan maar wel minstens een begin van bewijs vormen. Verzoeker oppert voorts dat het CGVS eenvoudig het bestaan, de identiteit en de verblijfsstatus van H. Z. S. M. had kunnen nagaan, alsook van de in diens verklaring vermelde personen. De Raad merkt op dat verzoeker hiermee louter volhardt in de argumenten die zijn broer reeds opwierp in diens verzoekschrift en zich beperkt tot het minimaliseren en bekritisieren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker niet vermag afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen. Nog daargelaten de vaststelling dat het niet aan het CGVS toekomt om op basis van een volledig uitgetypte verklaring die op dat ogenblik niet vergezeld werd van enig identiteitsdocument van de voorgehouden opsteller ervan, noch

van enig bewijs van en/of duiding omtrent de verblijfssituatie van die persoon/personen in België, een onderzoek in te stellen naar de daarin vermelde personen, dient te worden vastgesteld dat verzoeker thans, naast een e-mail ter bevestiging van een afspraak voor een DNA-onderzoek voor hemzelf, zijn broer A. H. en H. Z. S. M. (verzoekschrift, stuk 2), ook de resultaten van het DNA-onderzoek bijbrengt van 26 oktober 2023 (aanvullende nota *d.d.* 19 december 2023, stuk 1) en kopieën van de identiteitskaarten van H. Z. S. M., Sa. H. en H. M. A. (*ibid.*, stukken 3.1.-3.3.), zodat dit betoog niet dienstig is. Voor het overige kan opnieuw dienstig worden verwezen naar voormelde vaststellingen in hoofde van verzoekers broer waaruit blijkt dat deze stukken geenszins uitsluitel bieden over verzoekers nationaliteit.

2.3.9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.10. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift vraagt om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET